

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

ترویج تعاونی‌های دانش‌آموزی و توسعه کسب‌وکار از طریق آموزش‌های مهارتی برنامه‌نویسی در دانش‌آموزان

سیده صفیه سیادت^۱، محسن انگورج غفاری^۲

^۱ استادیار، مهندسی کامپیوتر، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۴۶۹۷-۱۹۳۹۵، تهران، ایران

siadat@lavasan.tpmu.ac.ir

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی کامپیوتر، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۴۶۹۷-۱۹۳۹۵، تهران، ایران

mohsenghafary@gmail.com

چکیده

پژوهش توصیفی حاضر با تمرکز بر جنبه‌ها و کارکردهای نظری و عملی و بهره‌گیری از روش تحلیلی و آشنایی متون کتابخانه‌ای به اهمیت و ضرورت ترویج تعاونی‌های دانش‌آموزی در مدارس در قالب تولیدات برنامه‌نویسی و نرم‌افزاری می‌پردازد. در این پژوهش، دانش‌آموزان در الگوی تشکیل تعاونی‌های دانش‌آموزی و آموزش همراه با تولید در قالب آموزش برنامه‌نویسی در مدارس می‌آموزند که با اعضای دیگر گروه و تعاونی همکاری کنند و از هنجارهای اجتماعی پیروی کرده و نقش‌های خود را با توجه به قواعد و مقررات تعاونی به‌درستی ایفا نمایند. نتایج مطالعات نشان می‌دهد نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که از خلال مشارکت دانش‌آموزان در فعالیت‌های مختلف تعاونی است که می‌توان به قدرت برقراری ارتباطات اجتماعی و توان سازگاری او با دیگران، سامان داد و به رشد مطلوب او منجر خواهد شد؛ و می‌توان این‌گونه بیان کرد که میان تعاون و رشد اجتماعی دانش‌آموزان رابطه مستقیم برقرار است.

کلمات کلیدی: تعاونی دانش‌آموزی، کسب‌وکار، مهارت برنامه‌نویسی، نظام آموزش و پرورش

۱- مقدمه و بیان مسئله

توسعه تشکلهای دانش‌آموزی یکی از سیاست‌های اجرایی آموزش و پرورش به شمار می‌آید که باهدف برانگیختن حس مشارکت دانش‌آموزان و افزایش توانمندی‌های اجتماعی و نگرشی آنان برنامه‌ریزی شده است (افتخاری گل و همکاران، ۱۳۸۹). مشارکت‌پذیری دانش‌آموزان می‌تواند به اشکال گوناگون نظیر مشارکت در برنامه‌ریزی درسی و آموزشی، ابعاد اجتماعی و ارتباط نظام آموزشی با سایر نظام‌های مطرح در جامعه از جمله نظام‌های اجتماعی، فرهنگی و مواردی از این دست صورت پذیرد و زمینه را جهت تصمیم‌گیری تعاملی و چند سویه در کنار برآورده سازی برخی از نیازمندی‌های منتج از زندگی گروهی و جمعی در دانش‌آموزان فراهم سازد (مشیری زاده، ۱۳۷۷).

ضرورت حیات اجتماعی و عمق بخشیدن به روابط اجتماعی نوجوانان و جوانان مستلزم آن است که در کنار آموزش رسمی در فعالیت‌های گروهی و تشکیلاتی به شکل پویا و هماهنگ شرکت کنند. از طریق این تشکلهای فعالیت‌های گروهی دانش‌آموزان قبل از این‌که وارد اجتماع شوند یا دارای مسئولیتی گردند، تمرینات لازم را جهت اجتماعی شدن انجام می‌دهند (حیدری و نیک‌نشان، ۱۳۹۶).

بدیهی است که هدف اصلی تعلیم و تربیت ایجاد زمینه‌های مناسب جهت رشد و شکوفایی استعدادهای بالقوه دانش‌آموزان است. در راستای رسیدن به این شکوفایی در ابعاد مختلف جسمی، عاطفی، ذهنی، فرهنگی، معنوی و اجتماعی، یعنی رشد همه‌جانبه، لازم است شرایط، امکانات و محیط را فراهم ساخت تا دانش‌آموزان بتوانند آمادگی و شایستگی لازم برای زندگی مطلوب را کسب کنند.